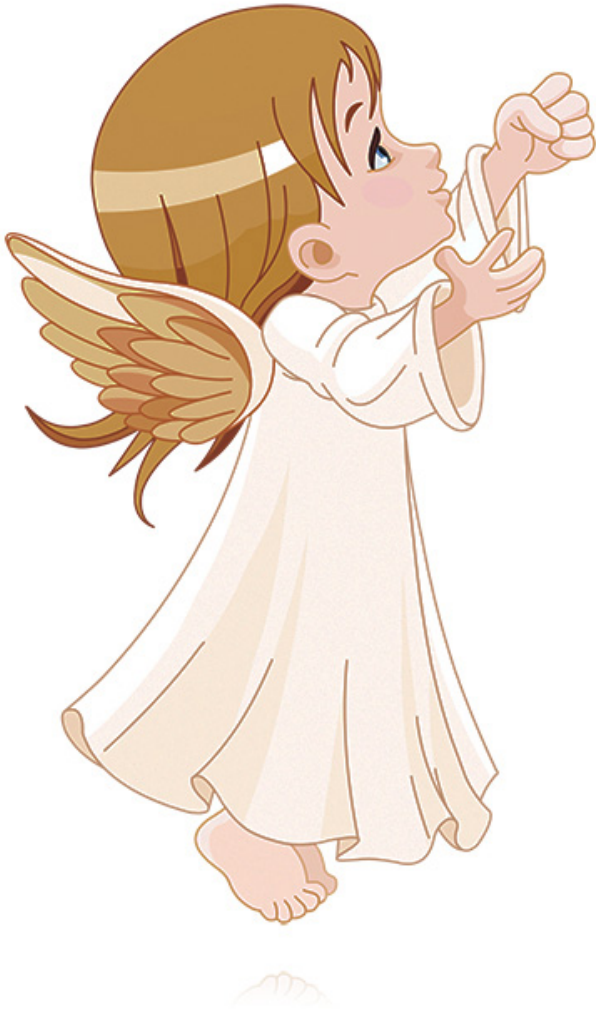




Жыла звычайная дзяўчынка з добрымі вачыма і чулым сэрцам. І звалі яе Ангеліна. Яна хадзіла ў школу і добра вучылася, ва ўсім дапамагала маме. Дзяўчынка вельмі не любіла, калі аднакласнікі сварыліся паміж сабой, і заўсёды старалася іх памірыць. Калі сяброўкі былі сапраўды, ці спадабалася ёй сукенка з моднага часопіса, яна адказвала, што звяртае ўвагу не на тое, што моднае, але на тое, што прыгожае і сціплае.

– Якая ж ты дзіўная... – казалі дзяўчаты.

Затое Ангеліна заўважала бяздомных каткоў і сабак. Яна не баялася, лашчыла іх і карміла. Заўважала, калі крыўдзілі меншых, і заўсёды бегла ім на дапамогу. Пры ўваходзе ў аўтобус падавала руку пажылым людзям, саступала ім месца.

– Якая ветлівая і ўважлівая дзяўчынка, – гаварылі людзі. † Аднайчы, калі ў школе пісалі сачыненне на тэму “Кім я хачу быць?”, Ангеліна занатавала каротка: “Хачу быць анёлам”.

– Паслухай, анёлам быць немагчыма, – пераконвала яе настаўніца.

– Усё магчыма, калі захацець, – стаяла на сваім Ангеліна.

Дома дзяўчынцы гэтае ж пытанне задала мама:

– Дачушка, скажы, якая прафесія табе па сэрцы? Кім бы хацела быць, калі вырасцеш?

– Анёлам, перш за ўсё анёлам, – з усмешкай адказвала дзяўчынка.

Мам Набліжаліся святы Божага Нараджэння. Мама Ангеліны да позняга вечара

затрымлівалася на працы. Дзяўчынка дастала з шафы касцюм анёла, які сама шыла па начах у сваім пакоі, каб ніхто не ўбачыў. Касцюм з белай тканіны са срэбнымі крыламі атрымаўся вельмі прыгожы. Дзяўчынка надзела яго і стала падобнай да сапраўднага анёла. Потым яна дастала прыхаваныя падарункі, купленыя за ўласна заробленыя грошы.

Улетку Ангеліна збірала ягады: не толькі сабе, але і на продаж. І ў яе ахвотна куплялі, бо дарага не цаніла – прадавала значна танней за іншых. Зімою дзяўчынка займалася бісерапляценнем, рабіла прыгожыя рэчы з саломкі. Частку заробленых грошай яна адкладвала для тых людзей, якія маюць у іх патрэбу.

Калі дзяўчынка выйшла на вуліцу, быў ужо змрок. Усюды гарэлі агні, ялінка каля магазінаў пералівалася рознакаляровымі гірляндамі. Людзі праходзілі побач і спыняліся, каб паглядзець на прыгожага анёла. Праз нейкі час Ангеліна падышла да невялікага дома, дзе жыла адзінокая жанчына з маленькай дачкой. Дзяўчынка зазірнула ў акно і ўбачыла, што дзіця дрэмле ў абдымку з плюшавым мядзведзем. Маці відаць не было. Мабыць, выйшла на некалькі хвілін з дому. Ангеліна націснула на ручку дзвярэй – яны аказаліся не зачынены. Дзяўчынка ціха ўвайшла і паклала каля малой ляльку са светлымі распушчанымі валасамі і 2 пліткі шакаладу: адну – дзяўчынцы, а другую – маме. “Няхай парадуюцца”, – падумала пра сябе Ангеліна.

І пайшла далей. Яна добра ведала куды. Зайшла ў двор, дзе жыла адна небагатая сям’я. І ўбачыла 2-ух маленькіх хлопчыкаў-блізнюкоў, якія ва ўсе вочы глядзелі на яе ў касцюме анёла.

– Дзеткі, вось вам падарункі, – сказала Ангеліна і працягнула ім 2 скруткі. У адным былі куртачка і штанікі, якія дзяўчынка перашыла са свайго адзення, а ў другім – слодычы і вялікія чырвоныя яблыкі. Хлопчыкі падзякавалі і радасна памчаліся дадому.

Прайшла Ангеліна яшчэ крыху і спынілася кала Божлага храма. Яна чакала, што праз некалькі хвілін скончыцца Імша і будуць выходзіць людзі. Дзяўчынка ўважліва ўглядалася ў цемру. Нарэшце ў натоўпе яна ўбачыла старэнькую бабульку, якая з цяжкасцю ступаючы апіралася на драўляны кіёк. Ангеліна параўнялася з ёю. Павіншавала са святам, пажадала бабульцы добрага здароўя і падарыла новую палачку ды смачны пірог. Старая са здзіўленнем глядзела на дзяўчынку.

– Бярыце! – сказала Ангеліна. – Анёлу нельга адмаўляць.

І аддаўшы падарунак разгубленай жанчыне, пабегла дадому.

Дзяўчынка глянула на гадзіннік і, нават не зняўшы касцюма, пачала паспешна накрываць на стол. І толькі закончыла, паставіла вазон з бэтлеемскай зоркай у падарунак маме, як на парозе паказалася стомленая жанчына.

– Мамачка, мый рукі і сядай за стол, – ласкава запрасіла дачка.

– Цябе не пазнаць, Ангеліна. Ты насамрэч мой добры анёл. Я вельмі рада, што ты ў мяне ёсць, – сказала жанчына і прытуліла да сябе дачку. Ангеліна нічога не адказала. Яна была шчаслівая і ўпэўненая, што пры любой прафесіі і нават яшчэ не атрымаўшы яе можна быць анёлам тут, на зямлі.